

Hur hanteras protester i Kuba?

Hantering av protester: lärdomar från Kuba för världen?

I mars dog en marockansk migrant i Madrid under en hungerstrejk i protest mot det spanska asyl- och flyktingsystemet. Men i medier som Telemadrid försvann ordet "hungerstrejk" från rubrikerna: "En invandrare som bodde på ett vandrarhem i San Fernando de Henares dog av en hjärtattack", läste vi. Föreställ er nu att det är på Kuba som någon som kräver något av myndigheterna hungerstrejkar och dör. Vi känner alltför väl till hur det skulle spridas i världen.

För några månader sedan sköts en ung kuban ihjäl av polisen. Men eftersom det skedde i Galicien, Spanien, och inte på Kuba, blev det ingen skandal. Den spanska pressen återgav polisens version (självförsvar) och så var det inte mer med det.

Den 21 mars mötte Kubas president Miguel Díaz-Canel hundratals människor på gatorna i Songo-La Maya, en stad i Santiago de Cuba. Där förklarade han den svåra situationen i landet och svarade på frågor från befolkningen. Det var fyra dagar efter protesterna, några kilometer bort, mot strömavbrott och brist på mat. Kan du föreställa dig president Emmanuel Macron, på en fransk gata, prata med bönder efter deras protester? Försök inte ens. För i "demokratier" avgörs protester med batonger. Inte som i den kubanska "diktaturen" där myndigheterna i Santiago de Cuba, när protesterna var som värst, förde en dialog direkt med medborgarna. Inget förtryck, inget våld.

Inget att rapportera i den internationella pressen som dessutom döljer den orsak som ligger bakom krisen på Kuba och därmed protesterna: USA-regeringens kriminella belägring av dess handel, finanser och inkomster.

En sångare som på Kuba har det minsta problem med en konsertarrangör förvandlas omedelbart av media till en "censurerad artist". Om nu denna sångare förbjuds och trakasseras i Miami, ja då förändras saker och ting. Det senaste fallet är den kubanska

reggaetonduo Charly och Johayron. I en intervju vägrade de att svara på enträgna frågor om politiken på Kuba, och en bojkottkampanj inleddes omedelbart, inklusive en demonstration mot dem. Censur, förtryck, brist på konstnärlig frihet? Vi kommer inte att läsa en enda av dessa termer. Eller rättare sagt, vi kommer inte att läsa någonting om fallet. McCarthyism i Miami är ingen nyhet.

Vi befinner oss fortfarande i Florida, där en ny lag nu förbjuder hemlösa att sova på offentliga platser. I den delstaten finns det 30 000 personer i den här situationen, 653 000 i hela USA. Att dölja fattigdom har blivit en besatthet i världens rikaste länder. Som i Frankrike, där polisen har genomfört massiva förflyttningar av hemlösa människor från Paris, med tanke på de kommande olympiska spelen.

Kan du föreställa dig ett fartyg som kraschar och får en bro att rasa på Kuba, med sex döda som följd, eller ett flygplan fullt med passagerare som nödlandar efter att ha tappat ett däck? "Land i förfall" skulle vara det mildaste uttryck vi skulle läsa i hundratals nyhetsrapporter. Men eftersom dessa händelser har inträffat i Baltimore och San Francisco är de bara olyckor.

Vi lämnar inte USA. Där tillåter lagarna att barn under 12 år arbetar inom jordbruket. Har du läst någon rapport som fördömer barnens situation i detta land, det enda som inte har ratificerat FN-konventionen om barnets rättigheter? Hur annorlunda skulle inte historien vara om det hände på Kuba! Vi skulle ha allvarliga rapporter från icke-statliga organisationer, finansierade av bidrag från Washington, presskonferenser, intervjuer och rapporter.

Hundra masskjutningar (mer än en per dag) och nio massakrer: det är siffrorna för det första kvartalet i år i USA, ett land där det finns fler vapen än invånare. Under "Spring Break", studenternas semester i mars, införde staden Miami Beach ett utgångsförbud vid midnatt som en säkerhetsåtgärd. Men Miami-pressen, som kallt rapporterar om varje skottlossning i sin stad, har en annan inställning när det gäller Kuba, ett land där varken massakrer eller masskjutningar äger rum. En rubrik i Miami: På Kuba "ökar brottsligheten och regimen gör ingenting för att ta itu med den".

Varje dag dör 300 människor i USA av överdoser, en siffra som har ökat 50-faldigt under det senaste decenniet. "En baby dör, tre läggs in på sjukhus efter fentanylanvändning på daghem i New York" varje dag. Byt ut New York mot Havanna och föreställ dig hur tonen i nyheterna skulle förändras från kalla nyheter till fördömande eld mot den "kubanska regimen".

Cubainformacion 240415, med utförliga källhänvisningar i originalet (ZT)

[Gestionar la protesta: ¿lecciones de Cuba para el mundo?](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

HÄV BLOCKADEN OCH TERRORSTÄMPLINGEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72